

Lazarovits Ernő Egy Kiállításon



Ez a kép Kauferingben készült, 1994-ben.

Ez volt az a hely, ahol az apámat meggyilkolták. Én állok a vitrin előtt.

A kiállítást egy német történész szervezte, aki a lágerek történetével foglalkozik.

A kiállítás anyagában az a kép is szerepelt -- én arra mutatok a képen --, amit a családomról készítettek még a háború előtt Kolozsvárott.

Amikor a háború után hazatértem Kolozsvárra, megtudtam, hogy apukámmal mi történt.

Aput is Auschwitzba vitték, onnan tovább Dachaubá, azután pedig Kauferingbe.

A németek ott építettek egy föld alatti repülőgyárat, ahol zsidó foglyokat dolgoztattak, ide került apukám is, és valószínűleg ott is halt meg.

Ezt a történetet a háború után hallottam egy kolozsvári borbélytól, de többet sajnos ő sem tudott.

Aztán teltek az évtizedek, míg nemrégiben egy müncheni hitközségi delegáció egyik tagja elmesélte nekem, hogy előkerült egy, a kauferingi foglyok nevét tartalmazó lista, és ezen Lazarovits Izsák neve is szerepel.

Amikor ezt megtudtam, elmentem Kauferingbe, és felkerestem azt a tömegsírt, amelyikben valószínűleg apukám is fekszik. Azóta többször is jártam ott.

Apám egy tehetséges festő volt, sajnos, otthon, Kolozsváron, egyáltalán nem tudott festőművészként érvényesülni.

Szegény arra kényszerült, hogy címfestést vállaljon, vagy kávéházak szeparéjában rajzoljon meztelen nőalakokat a falra, végül még szobafestéssel is foglalkozott.

Emlékszem, egyszer a Poale Cedek templomban festett oszlopokat, és az egyikre, heccből, rápingált egy százlejes bankjegyet.

Ez olyan tökéletesre sikerült, hogy egy alkalommal bejött egy ismeretlen férfi, és el akarta tenni a pénzt.

Apám tényleg nagyon tehetséges volt, talán Amerikában vannak még képei, de otthon, Kolozsvárott nem tudott érvényesülni.

Mindig volt munkája, eltartott minket, de igen szerény körülmények között éltünk, a középosztálynál jóval alacsonyabb színvonalon.